

25 Μαρτίου 2024

Ιερομόναχος Ιερόθεος Κερασιώτης († 1902 - 25 Μαρτίου) (Γέροντας Μωυσής Αγιορείτης)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Ο Γέροντας Ιερόθεος Κερασιώτης με την ευλαβέστατη συνοδεία του

Ο σπουδαίος και μεγάλος αυτός Γέροντας γεννήθηκε στη Σκιάθο. Είχε Κολλυβαδικές ρίζες. Αναγεννήθηκε σ' ένα άλλο νησί του Αιγαίου, στα Ψαρά. Στο εκεί μοναστήρι της Κοιμήσεως της Θεοτόκου εκάρη μοναχός το 1855. Λόγω κάποιων προβλημάτων αναχώρησε για τη Θάσο, όπου για ένα διάστημα ασκήτεψε μ' ένα παραδελφό του. Κατόπιν πήγε στη Χίο και κατοίκησε σ ένα ερημητήριο μ έναν πνευματικό αδελφό του. Στη συνέχεια σ ένα μοναστηράκι της Παναγίας έμεινε για λίγο καιρό. Με την προσευχή του θεράπευσε μία γυναίκα δαιμονισμένη. Όταν τον κατηγόρησε κάποιος χωρικός ότι είχε σχέση με κάποια γυναίκα, αποδείχθηκε η αθωότητά του κατά θαυμαστό τρόπο. Ο χωρικός εκείνος κρατώντας τον αγκαλιά για να τον κατεβάσει από το ζώο αισθάνθηκε να μην πατά στη γή. Έτσι κατανόησε ότι επρόκειτο περί αγίου ανθρώπου.

Ο Γέροντας Ιερόθεος ήταν ένας ενάρετος, φιλήσυχος και άκρως νηστευτής. Η συνοδεία τους είχαν απαράβατο κανόνα να μην καταλύουν ούτε λάδι. Ο κόσμος θαύμαζε για τη μεγάλη τους άσκηση. Ακόμη και ο επιχώριος επίσκοπος τους είχε παρεξηγήσει. Έτσι αναχώρησαν ξανά για το μοναστήρι των Ψαρών, όπου έγιναν δεκτοί με πολλή χαρά.

Το 1885 αναχώρησαν για μεγαλύτερη άσκηση για τον ιερό Άθωνα, την ερημική και ησυχαστική Κερασιά. Κατοίκησαν στο Κελλί των Εισοδίων της Θεοτόκου. Λίγο μετά κήκε ολοσχερώς από πυρκαϊά και μόνο ο ναός σώθηκε. Μετά τριών ετών αγώνες κι εράνους ξανάκτισαν το Κελλί. Η συνοδεία αριθμούσε επτά μέλη. Ασχολούνταν και με τη βοτανοθεραπεία.

Ο μακάριος Γέροντας Ιερόθεος είχε προοδεύσει αρκετά στην πνευματική ζωή. Πολλοί μιλούσαν για τη διάκριση, διόραση και προόραση που τον κοσμούσαν. Άνθρωπος προσευχής και ταπεινώσεως υψηλής και μεγάλης. Όταν κάποτε τον επισκέφθηκαν Ρώσοι προσκυνητές, τους προείπε ότι θα κινδυνεύσει ο τσάρος και η οικογένειά του από δολοφονική απόπειρα εναντίον τους. Πράγματι ο τσάρος ειδοποιήθηκε και σώθηκε. Ο μοναχός Αθανάσιος Λαυριώτης († 1940) θέλησε να τον πείσει να καταλύσει λάδι, μη τυχόν και τον βλάψει λογισμός υπερηφάνειας και χάσει τη σωτηρία του. Ο Γέροντας υπάκουσε. Εκοιμήθη ειρηνικά στις 25.3.1902, εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, την οποία από παιδί αγάπησε ένθερμα. Μετά τρία έτη έγινε η ανακομιδή των λειψάνων του.

Ο Α. Μωραϊτίδης γράφει περί αυτού ότι ανεβαίνοντας ο Πατριάρχης Ιωακείμ ο Γ΄ για την κορυφή του Άθωνα «θα σταθμεύση επί μικρόν εις το ευρύτατον ως Μονήν αναπαυτικώτατον ησυχαστήριον του συμπολίτου μου Ιεροθέου, εις τα Χιώτικα - ούτω καλούμενον κοινώς- επάνω εις την τερπνοτάτην και κατάφυτον κοιλάδα της Κερασιάς, όπου και τον Αύγουστον ακόμη η γη ανθοβολεί. Εκεί ο ασκητικώτατος Ιερόθεος με τους πέντε ιερείς του, όλους αλάδωτους, το έχει καύχημά του να φιλοξενή τον Πατριάρχην. Καλούνται αλάδωτοι, διότι πάσας τας ημέρας, καθ' όλον το έτος ού καταλύουσιν έλαιον, και αυτήν την Λαμπράν.

Ο εγκρατέστατος ούτος ασκητής, εκ Σκιάθου μέν έλκων την καταγωγήν, αλλ' ως επί μακρά έτη προ της εν Άθωνι αφίξεώς του εγκαταβιώσας εν Χίω, Χιώτης αποκαλούμενος, απέθανε προ τινων ετών εν ειρήνη».

Πηγες - Βιβλιογραφία

Α. Μωραϊτίδου, Με του βορηά τα κύματα, Αθήναι 1927, σ. 82. Μωυσέως Αγιορείτου μοναχού, Αγιορείτικες διηγήσεις του Γέροντος Ιωακείμ, Θεσσαλονίκη 1989, σσ. 45-

46. Μαξίμου Καυσοκαλυβίτου ιερομ., Ασκητικές μορφές και διηγήσεις από τον Άθω, Άγιον Όρος 2001, σσ. 128-133 (απ' όπου η φωτογραφία).

Πηγή. Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, «Μέγα Γεροντικό ενάρετων Αγιορειτών του εικοστού αιώνα, τόμος Α΄ 1901-1955, σελ. 39-40, Εκδόσεις Μυγδονία.